

LOTSABAKOAI

Damaso, Pasiotarra

Asarre baten, abade jaunak
meza-naisiko sermoian,
trunoiak-eta bota zituan
jantzi kontuen gañian.

Nor zan begitu barik, ezpazan
jazten tamañu batian,
iñoz etzala eleiz barrura
sortuko aurrerantzian.

«Otz be ba-jagok!!! Olan jazteko
«mojak» ete gaituk gero?

Jauna artzekotan jertsia jantzi,
urtendakoan kentzeko.

Ezteritxo ala ondo orreri?

Ago ewreakin, lelo!!!

Uda erdian erri onetan

bero egiten jok, bero!!!».

Ango jarduna meza ondoan,
ango astindu bearrak.

Arek kenduko ete eutsoezan
begietako makarrak?

Beti kokolo, beti bardiñak
erriko abade zaarrak!!!

Ainbesteraño eztau gorroto
azeria be ollarrak.

Itxi zituen jaunartzeak be
alde batera beingoan.

Len domekero altara aurrera,
oiñ eleiz-ate ondoan:

Belaun batekin oztaz ikutu

hurra mezaerdikoan,

jantzi ariñak, berba ta barre...

Dantzea-edo gogoan.

Era orretan pasau zituen
lau bostenbat illabete.

Bear lez jazten ziran neskeri
barre ta destañak merke.

Azkenean be mutillengana
jo eben kontseju eske.

—«Ez dautsue eskatuko auzoan
jantzi kontuan ainbeste».

Entzuna egiñ, pozik gañera.

Lotsarik bez arpegian:

Egiñen barri emoten eben
abadearen aurrian.

Orrenbesterik gertatu danik
ez dakit Euskalerrian,

baña emen be makalik dabiz
bildur-lotsak aspaldian.